

Sygn. akt II AKz 500/23

POSTANOWIENIE

Dnia 17 sierpnia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Robert Pelewicz (del.)
Protokolant:	Dominik Dąbrowny

po rozpoznaniu w sprawie

R. G.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 20 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKo 98/22

w przedmiocie przyznania kosztów zastępstwa procesowego dla oskarżycielki posiłkowej A. M. w postępowaniu wznowieniowym

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowieniem z dnia 20 czerwca 2023r., sygn.. akt II AKo 98/22, zasądził od skazanego R. G. na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. M. kwotę 720 zł, tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego udzielonego oskarżycielce posiłkowej w postępowaniu wznowieniowym.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej A. M., adw. P. W., sporządził odpowiedź (k. 58 – 59) na wniosek o wznowienie postępowania, zainicjonowanego przez skazanego, w którym wniósł o jego nieuwzględnienie oraz o zasądzenie od skazanego na rzecz oskarżycielki kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych. Wniosek o wznowienie postępowania postanowieniem tut. Sądu Apelacyjnego z dnia 25 maja 2023 r. został oddalony, natomiast stosowanie do art. 639 k.p.k. w razie oddalenia wniosku lub pozostawienia go bez rozpoznania, obowiązek pokrycia kosztów obciąża osobę, która złożyła wniosek.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył wnioskodawca (skazany) R. G.. Skarżący nie zgadza się z zaskarżonym orzeczeniem, podkreślając, że nie jest on w stanie uiścić zasądzonej kwoty, ze względu na osadzenie w zakładzie karnym, gdzie koniec kary przypada na 2037 rok. Skazany ponadto wskazał, że nie posiada żadnej pracy, natomiast

cięży na nim obowiązek alimentacyjny w kwocie 1450 zł miesięczne oraz, że toczą się wobec niego egzekucje komornicze. Z treści wniosku wynika, że skazany domaga się nieobciążania go kosztami zastępstwa adwokackiego.

Sąd Apelacyjny stwierdził, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy R. G. nie jest zasadne.

Z treści art. 639 in fine k.p.k. wynika jednoznacznie, że obowiązek pokrycia kosztów, w razie oddalenia wniosku o wznowienie postępowania, obciąża osobę, która złożyła wniosek. Nie ma żadnych podstaw, by twierdzić, że unormowanie to nie ma zastosowania wówczas, gdy wniosek - obejmujący swym zakresem całość zakończonego prawomocnym wyrokiem postępowania - został oddalony w określonej przedmiotowo części. Wymaga przy tym podkreślenia, iż wobec treści art. 639 in fine k.p.k. utracił aktualność pogląd Sądu Najwyższego (zob. SN IV KZ 111/72, OSNKW 1972, nr 10, poz. 161), że w razie oddalenia wniosku skazanego o wznowienie postępowania nie ma podstawy zasądzenia od skazanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego uczestniczącego w czynnościach sprawdzających kosztów zastępstwa adwokackiego.

W powyższym kontekście skarżący zapomina, iż pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej A. M. - adw. P. W., sporządził odpowiedź na wniosek o wznowienie postępowania (k. 58 – 59), zainicjonowanego przez skazanego, w którym wniósł o jego nieuwzględnienie oraz o zasądzenie od skazanego na rzecz oskarżycielki kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych. Wniosek o wznowienie postępowania postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 maja 2023 r. został oddalony. Natomiast stosowanie do art. 639 in fine k.p.k. w razie oddalenia wniosku lub pozostawienia go bez rozpoznania, obowiązek pokrycia kosztów obciąża osobę, która złożyła wniosek. Przy czym dla rozważanej kwestii kosztów zupełnie bez znaczenia pozostaje waga i charakter podstaw wniosku o wznowienie postępowania. Nie ma też z nimi logicznego powiązania twierdzenie, że koszty postępowania o wznowienie nie powinny obciążać wnioskodawcy niezależnie od zakresu, w jakim jego wniosek został uwzględniony. Przeciwnie, właśnie ostateczny kształt rozstrzygnięcia wniosku o wznowienie postępowania, a więc, czy został on uwzględniony w całości (i w jaki sposób), czy też w części, implikuje decyzję w przedmiocie kosztów.

Jak wynika z orzeczenia Sądu Najwyższego, okoliczność, że wniosek o wznowienie postępowania złożono – jak zapewnia żalący się – z dobrą wiarą, a więc z przekonaniem o prawdziwości zawartych w nim twierdzeń, jest pozbawiona znaczenia dla rozstrzygnięcia w kwestii kosztów. Obciążenie strony kosztami postępowania, choć – co do zasady – jest związane z kwestią skuteczności środka zaskarżenia, który spowodował wszczęcie określonego postępowania lub jego fazy, nie jest przejawem represji. Jest zwykłą, racjonalną konsekwencją treści rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności tego środka, jeżeli szczególne przesłanki nie uzasadniają odstępstwa od zasady (postanowienie SN z 3.11.2004., III KZ 32/04, OSNwSK 2004, poz. 1973). Ponadto w świetle treści art. 639 in fine k.p.k. za całkiem chybiony należy uznać podnoszony w nim argument, że wnioskujący o wznowienie postępowania karnego skazany R. G. nie jest w stanie uiścić zasądzonej kwoty, ze względu na osadzenie w zakładzie karnym, gdyż koniec kary przypada na 2037 rok. Nie ma także znaczenia w powyższym kontekście, że skazany nie posiada żadnej pracy, natomiast cięży na nim obowiązek alimentacyjny w kwocie 1450 zł miesięczne oraz, że toczą się wobec niego egzekucje komornicze. Nie ma także znaczenia, że na podstawie art. 639 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od zapłaty kosztów sądowych, obejmujących wypłacone obrońcy z urzędu wynagrodzenie za czynności dokonane w sprawie o wznowienie, a to wobec ustalenia, że uiszczenie tych kosztów przez skazanego byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.